

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 17. Canones de Sacramentis in genere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI. *pta augetur, vel amissa reparatur.* Pro-
A.C.1547. *pterea Sacrosancta œcumenica & generalis*
Tridentina Synodus in Spiritu sancto legi-
time congregata, præsentibus in ea eisdem
Apostolicæ Sedis Legatis, ad errores eli-
minandos, & extirpandas hæreses, quæ
circa sanctissima ipsa Sacramenta hac nostra
tempestate, tum de damnatis olim a Patri-
bus nostris hæresibus suscitatae, tum etiam
de novo adinventæ sunt, quæ Catholicæ Ec-
clesiæ puritati, & animarum Saluti mag-
nopere officunt, sanctarum Scripturarum
doctrinæ, Apostolicis traditionibus, atque
aliorum Conciliorum & Patrum consensui
inhærendo, hos præsentis Canones statuen-
dos ac decernendos censuit, reliquos, qui
supersunt ad cæpti operis perfectionem, de-
inceps, divino spiritu coadjuvante, editura.

§. XVII.

Canones de Sacramentis in genere.

I. *Si quis dixerit, Sacramenta novæ legis*
non fuisse omnia a Jesu Christo Do-
mino nostro instituta, aut esse plura, vel
pauciora, quam septem: videlicet Baptis-
mus, Confirmationem, Eucharistiam, Pœ-
nitentiam, extremam Undtionem, Ordinem,
& Matrimonium, aut etiam aliquod horum
septem non esse vere, & proprie Sacramen-
tum; anathema sit.

II.

II. Si quis dixerit, ea ipsa novæ legis ^{Sæcul. XVI.} Sacramenta a Sacramentis antiquæ legis ^{A.C. 1547.} non differre, nisi quia ceremoniæ sunt aliæ, & alii ritus externi; anathema sit.

III. Si quis dixerit, hæc septem Sacramenta ita esse inter se paria, ut nulla ratione aliud sit aliud dignius; anathema sit.

IV. Si quis dixerit, Sacramenta novæ legis non esse ad salutem necessaria, sed superflua, & sine eis, aut eorum voto, per solam fidem homines a Deo gratiam justificationis adipisci, licet omnia singulis necessaria non sint; anathema sit.

V. Si quis dixerit, hæc Sacramenta propter solam fidem nutriendam instituta fuisse; anathema sit.

VI. Si quis dixerit, Sacramenta novæ legis non continere gratiam, quam significant, aut gratiam ipsam non ponentibus obicem non conferre, quasi signa tantum externa sint acceptæ per fidem gratiæ, vel justitiæ, & notæ quædam Christianæ professionis, quibus apud homines discernuntur fideles ab infidelibus; anathema sit.

VII. Si quis dixerit, non dari gratiam per hujusmodi Sacramenta semper, & omnibus, quantum est ex parte Dei, etiamsi rite ea suscipiant, sed aliquando & aliquibus; anathema sit.

VIII. Si quis dixerit, per ipsa novæ legis Sacramenta ex opere operato non conferri gratiam, sed solam fidem divinæ promissio-

missio-

Sæcul. XVI. missionis ad gratiam consequendam sufficere;
A.C 1547. anathema sit.

IX. Si quis dixerit, in tribus Sacramentis, Baptismo scilicet, Confirmatione & Ordine, non imprimi Characterem in anima, hoc est signum quoddam spirituale, & indelebile, unde ea iterari non possunt; anathema sit.

X. Si quis dixerit, Christianos omnes in verbo, & omnibus Sacramentis habere potestatem; anathema sit.

XI. Si quis dixerit, in ministris, dum Sacramenta conficiunt, & conferunt, non requiri intentionem saltem faciendi, quod facit Ecclesia; anathema sit.

XII. Si quis dixerit, ministrum in peccato mortali existentem, modo omnia essentialia, quæ ad Sacramentum conficiendum, aut conferendum pertinent, servaverit, non conficere, aut conferre Sacramentum; anathema sit.

XIII. Si quis dixerit, receptos, & approbatos Ecclesiæ ritus in solemnibus Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut sine peccato a ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcunque Ecclesiarum pastorem mutari posse; anathema sit.

§. XVIII.